

og hvad han har sagt, for at vi kunne se, hvori Uoverensstemmelsen findes.

Trier: Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Lohmann) sagde i Anledning af det Forslag, der fra 15 Medlemmers Side foreligger om Ændring i § 2, at det kunde være meget heldigt, om Børn, der vare komne ind paa fortsat betydelig Dovenskab, kunde føres ind under ny Forhold og derved ogsaa blive til andre Børn. Det er jeg ganske enig med ham i, men det behøver ikke at betyde og betyder ikke naturligt, at Børnene skulle tages fra deres Forældre. Det betyder, at Børnene skulle sættes i en anden Skole, som Regel i en Skole, der ikke har en Undtagelseskarakter og, saaledes som her i Lovens, optræder som Tvangsskole (Internat), hvilket altid i Skolekammeraters og andres Bevidsthed sætter et Stempel paa et Barn. Der er jo desuden det at bemærke ved Bestemmelsen, saaledes som den foreligger her med Tilføjelsen fra Udvalget, at naar det er Hjemmets Skyld, at Barnet er dovent, kan man ikke tage Barnet fra Forældrene. Det kan man kun, naar Dovenskab er Barnet tilregnelig, men ikke, naar den maa tilregnes Hjemmet eller Forældrene, altsaa naar der maaske var mest Grund til at lade Hjemmet veksle. Den højttærede Justitsminister sagde, at Lovforslaget netop gik ud paa, at man skulde undersøge Dovenskab, og det vilde blive umuligt, hvis de femtens Ændringsforslag gik igennem. Men Dovenskab hører til de Ting, der skulle undersøges i Skolen og under Samraad med Forældrene. Det vil altid være meget vanskeligt for udenforstaaende, selv om det er et Værgeraad, at kunne danne sig nogen egentlig Mening derom, og det viser sig jo ogsaa i Lovforslagets § 18, som den ærede Ordfører har henvist til som en Garanti mod Misbrug, at man der til syvende og sidst ogsaa i denne Sag og dens Afgørelse tyr til Lærerne. Men netop dette vil kunne føre til Misforhold, naar Læreren og Eleven i Forvejen ere komne til at staa skævt over for hinanden. Værgeraadene have sikkert nok i de Bestemmelser, der ere givne om „gentagen Skoleforsømmelse og slet Opførsel.“ Viser Dovenskab sig som Frugt af slet Opførsel, er Værgeraadet ikke afskaaret fra at gribe ind, men i al Almindelighed at lukke Dovenskab, tilregnelig Dovenskab, som man kalder det, ind i Lovens, tror jeg i mange Tilfælde kan forvækle Forholdene.

L. Rasmussen: Det er jo en ret omfattende Debat, som dette lille af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag til § 2 har rejst her i Salen. Jeg vil begynde med at sige, at jeg agter i denne Sag at stemme som det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen), skønt jeg ganske vist maa indrømme, at Ændringsforslaget vel ikke har saa overordentlig stor Betydning. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om de dovne Drengene eller de tilregneligt dovne Drengene. Det, der for mig i Virkeligheden er Kernen i Sagen — men det kunne vi ikke komme til at stemme om — er selve § 2. Den anser jeg for Lovens mørke Punkt, og jeg vilde have været de ærede Medlemmer overordentlig taknemmelig, om de havde stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa at slette § 2 af Lovforslaget. Efter dette Lovforslags § 2 stilles for Fremtiden Forældre i Danmark fuldstændig værgeløse overfor selv en vilkaarlig Behandling. Sagen er den, at § 2 indeholder en Bestemmelse om, at efter gentagne Skoleforsømmelser — jeg ved ikke, om det just nøjagtig er Ordene, men det er i hvert Tilfælde Meningen — kan man tage Børnene fra Forældrene og sætte dem i en anden Skole eller Internat i 6 Maaneder. Men hvad er gentagen Skoleforsømmelse? Foreligger det f. Eks., naar Forældre i 2 Skoledage af en eller anden Grund næsten ere nødte til at beholde deres Børn hjemme, hvilket jo let kan indtræffe, eller er det 10 Forsømmelser, eller hvad er det for noget? Det er en overordentlig vilkaarlig Behandling, eller det kan blive det, og derfor siger jeg, at § 2 er Lovens sorte Punkt, og jeg vilde ønske, at den kunde være udgaaet, thi jeg tror slet ikke, den er nødvendig. Vi have fra Statsmagts Side efter de nyere Skolelove saaledes Haand i Hanke med Forældrene med Hensyn til deres Børns Forsømmelse af Skolen, at det kunde meget godt være tilstrækkeligt.

Nu har jeg hørt fra Udvalgsmedlemmers Side — det er vist ikke sagt her under Forhandlingerne —, at Meningen egentlig var, at det var Skulken fra Skolen, der skulde rammes, altsaa det Tilfælde, at Forældrene sende deres Børn ud, men at de blive borte under Vejs og ikke gaa til Skolen. Men det er der ingen, der kan se af § 2, og det kan jo sikkerlig heller ikke de se, der i sin Tid faa med Sagen at gøre. (K. Bjerre: Barnet tilregneligt). Ja, men det behøver slet ikke